

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

29 Ιουνίου 2008

**Κυριακή Β' Ματθ. «Πέτρου και Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων»
(Ματθ. 16, 13-19)**

Σήμερα, ἀδελφοί, ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν πρώτων καὶ κορυφαίων στὴν ομάδα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἶναι ἄξιο καὶ δίκαιο καὶ πρέπον νὰ σταθοῦμε πρῶτον μὲν στὴν διακήρυξη τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου «Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» δείχνοντας ἔτσι τὴν ποιότητα καὶ τὴν δύναμη τῆς πίστεώς του καὶ δεύτερον στὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κάγω Χριστοῦ» (Α' Κορ. 11-1).

Ἡ συνάντηση τοῦ Πέτρου μὲ τὸν Χριστὸ στὴν λίμνη τῆς Γεννησαρετ ἦταν γι' αὐτὸν εὐκαιρία, γιὰ νὰ γίνῃ ἀπὸ ψαρᾶς «ἀλιέας ψυχῶν» καὶ νὰ κερδίσῃ αἰώνια δόξα καὶ αἰώνια ζωὴ. Ὁ Κύριος βραβεύοντας τὴν πίστη του, «Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ», πάνω στὴν ὁποία θὰ στηρίζε καὶ θὰ θεμελίωνε τὴν Ἐκκλησίᾳ Του, ἔδωσε σ' αὐτὸν πρῶτα ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους τὸ χάρισμα νὰ συγχωρῇ τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Τὶ καὶ ἂν ὑπῆρξαν στιγμὲς πτώσεως, ὅταν βυθίστηκε στῆς ἀρνήσεως τὰ σκοτάδια καὶ τρεῖς φορές, μπροστὰ στοὺς ὑπηρέτες, μὲ ὄρκο ἀρνήθηκε τὸν Διδάσκαλο; Βρῆκε τὸν δρόμο του, «ἔκλαυσε πικρῶς», μετενόησε καὶ μετὰ τὴν Ἀναστάση τοῦ Διδασκάλου ἀνέλαβε τὴν διαποίμανση τῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ἄκουσε νὰ τοῦ λέγῃ «βόσκει τὰ ἀρνία μου», «ποιῖμαινε τὰ πρόβατά μου», «βόσκει τὰ πρόβατά μου» (Ἰωάν. 21, 15-17). Γι' αὐτὸ ὁ Πέτρος μὲ τὶς ὁδοιπορίες του καὶ τὸ ἀκατάπαυστο ἀποστολικὸ κήρυγμά του ἐβόσκησε τὰ ἀρνία τῆς πίστεως. Καὶ μὲ τὸ ὅτι ὄργωσε μὲ τὰ πόδια του ὄχι μόνο τὴν Ἰουδαία γῆ καὶ τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὴν Ῥώμη «ἐβόσκησε τὰ ἀρνία τοῦ Θεοῦ». Καὶ ἔγινε «ὁ ἐκλεκτός, ὁ ἐξαίρετος, ὁ πρῶτος τῶν μαθητῶν», πού μὲ τὸ φρικτὸ μαρτύριό του ἐπισφράγισε τὴν πίστη του. Σταυρώθηκε ἀναπόδα καὶ παρέδωσε τὴν ἁγία ψυχὴ του στὰ χέρια τοῦ ἀγαπημένου Διδασκάλου.

Ἀλλὰ τί νὰ ποῦμε, ἀδελφοί, γιὰ τὸν ἄλλο κορυφαῖο Ἀπόστολο, «τὸν πρῶτον μετὰ τὸν ἕνα», τὸν Παῦλο, πού ἀπὸ διώκτης τῶν Χριστιανῶν, μὲ τὸ θαῦμα τῆς Δαμασκοῦ ἔγινε ὁ πιὸ ἐνθουσιώδης κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Πόσο δεν ὑπέφερε τὸ ἀσθενικὸ του σῶμα γιὰ τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ! Ἔκανε τέσερις μεγάλες περιοδεῖς· διέσχισε μὲ τὰ πόδια του ἢ καὶ μὲ μικρὰ καὶ ἀνασφαλῆ πλοῖα ξηρὲς καὶ θάλασσες καὶ περιόδευσε ὅλες σχεδὸν τὶς χῶρες τῆς Μεσογείου.

Ἄς τὸν ἀκούσουμε διηγούμενον ὅσα ὑπέστη γιὰ τὸν Ἰησοῦ. «Κόπους πολλούς, μαστιγώσεις σὲ μεγάλο βαθμό. Φυλακίσεις, κινδύνους θάνατον, ράβδισμούς, λιθοβολισμό, ναυάγια στὴ θάλασσα, ὁδοιπορίες, κινδύνους ἀπὸ ποταμούς, ἀπὸ ληστές, ἀπὸ ἄλλοεθνεῖς καὶ ἀπὸ ὁμοεθνεῖς συνανθρώπους κ.λπ.» (Β΄ Κορινθ. 11,24-26). Πολλὰ ὑπέφερε τὸ ἀσθενικό του σῶμα στὶς τέσσερις μεγάλες περιοδεῖες ποὺ ἔκανε καὶ διέδωσε τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ πέρα ἀπὸ τὸ ἀκατάπαυστο κήρυγμα ἔβρισκε τὸν χρόνο νὰ γράφῃ καὶ ἐπιστολὲς γιὰ νὰ στηρίξῃ τοὺς χριστιανούς. Τοῦ «ἡγιασμένου, τοῦ μεμαρτυρημένου, τοῦ ἀξιομακαρίστου», Ἀποστόλου Παύλου ἡ καταπληκτικὴ δράση διακόπηκε ἀπὸ τὸν αἰμοχαρῆ αὐτοκράτορα Νέρωνα στὴ Ῥώμη, ὅταν συνελήφθη ὑπ’ αὐτοῦ καὶ ἀποκεφαλίσθηκε.

Ἀλλὰ τὸ ἔργο του συνεχίστηκε καὶ συνεχίζεται. Μὲ πολλὴ ἀγάπη μᾶς προτρέπει· «Μιμηταί μου γίνεσθε». Ἄν τὸ ἀποφασίσουμε, θὰ μοιάσουμε μὲ τοὺς «τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τῆς πίστεως τοὺς κήρυκας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης», ὅπως οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος. Καὶ θὰ διακηρύττουμε σὰν τὸν Πέτρο ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ θὰ γίνουμε σὰν τὸν Παῦλο μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «ἔπαθε ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσωμεν τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ» (Α΄ Πέτρ. 2-21).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]